

De Persant

van de

Gereformeerde Kerken in Nederland.

Het auteursrecht van den inhoud van dit blad wordt verzekerd overeenkomstig de wet van 28 Juni 1881 (Staatsblad No. 124.)

Zondag 20 Augustus 1911. No. 1755.

Dit blad wordt geregeld des Vrijdags aan de geabonneerden verzonden. Bijdragen van medewerkers, ingezonden stukken en alles wat verder den inhoud van dit blad betreft, te adresseren aan de REDACTIE, Abonnementen en Advertenties aan de ADMINISTRATIE Bureau: Warmoesstraat 86, te Amsterdam.

Abonnementenprijs: franco aan huis, per drie maanden f 1.20, voor België per jaar f 5.30 bij vooruitbetaling, voor het verder Buitenland en Ned.-Indië per jaar f 6 bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers f —.10. Abonnementen worden aangegoten door het Bureau te Amsterdam, Boekhandelaren, Postdirecteuren enz. Advertenties: van 1 tot 6 regels f 1.20, voor elke regel meer f —.20. Aanvragen en vernedeling van lidgedagen f —.12 per regel.

„Geen rekening gehouden.“

Doch er werd met hen geen rekening gehouden van het geld, dat in hunne hand geleerd was, want zij handelden trouwelijk. 2 Kon. 22:7.

De tempel te Jeruzalem kostte geducht veel aan onderhoud, en het geld voor dit onderhoud werd gevonden uit hetgeen een ieder, die den tempel binnenkwam, in de offerkist wierp. Was de som van dit geld in de offerkist nu hoog genoeg opgelopen, dan nam men het er uit, gaf het aan de verzorgers van den tempel, en deze lieten dan de herstellingen uitvoeren. Zoo is het geschied onder Josafat, en zoo is het gegaan onder Josafat. Maar wat nu opmerkelijk is, beidemaal wordt er bijgevoegd, dat van de mannen aan wie dit geld ter besteding werd toevertrouwd, geen rekening werd afgevoerd, want, zoo staat er bij, „te handelden trouwelijk“. Dat oftergeld was hun een heilig geld. Geen hunkeracht er aan, ook maar een penning van dit heilige offergeld in eigen beurs te doen overglijden. Waartoe dus hen rekening te laten doen?

Eigenlijk moest het zoo altoos, overal en bij een ieder zijn, en daarom is deze vermelding van wat onder Josafat en Josafat plaats greep, zoo opmerkelijk. Is het af eischen van rekening spreekt de zonde. Denk u voor een oogenblik, dat de zonde ons niet vergiftigd had, en er zou van rekening doen onder menschen nooit sprake zijn. Waartoe toch zou dat afrekenen dienen, indien ge voortuit met volkomen zekerheid wist, dat wie voor u haalde nooit verniel pleegde, zich nooit vergiste en vooral nooit op oneerlijkheid bedacht ware.

Het is alleen

Ik de meest markante beloften voor biddende zielen. De uitwerking van dezen bidstond was, dat het ongelofte moest wijken en wij allen geschikt werden om in het geloof te bidden. Ik knielde onder hen neder en tezamen smeekten wij God vurlijk om een berg van bezwaren, die ons als gemeente het bereiken, onbekeenden moeilijk maakten, te versetten. Wij gevoelden den Geest des Heeren kennelijk in ons midden nederdalen, in ons biddende met „onuitprekelijke verzoeken“ om werkelijk Gods werk te mogen doen, om een doop des Geestes van kracht die de massa tot ons zou doen komen, of ons zou doen gaan tot hen, om hen te winnen.

Terwijl wij in de Kerk in het gebed waren, was het kerkgebouw reeds aan het branden. Toen het gebed geëindigd was, vonden wij het vertrek ten deele gevuld met rook, doch wij schreven dit toe aan windrukken die rook uit den schoorsteen lieten uitgaan. Doch in werkelijkheid had het vuur laterweld dicht bij den schoorsteen aangetast, en kroop dit langzaamhand voort achter het gemetselde, zonder dat wij het konden zien, hoewel verschillende onzer een grondig onderzoek na het uiteengaan instelden. Vroeg in den volgende morgen barsten de vlammen uit, en legden het schoone gebouw geheel in de asch.

Ik gevoelde met vele vrome zielen, dat dit Gods wijze was om de deur te openen tot de krachtige beaardiging van de veronachtsaanden massa om ons heen, en dat deze brand ons dit alles te zeggen had. Dadelijk daarop namen wij het grootste open gebouw in huur, waar ik gedurende zestien maanden het Evangelie predikte, mij bij de keuze van onderwerpen bepalend, die tot de centrale verlossings-waarden behoorden, en dat met kennelijke zegen. Meer zielen werden bekeerd in één jaar dan in den geheelen duur van mijn bediening; en wat het meest merkwaardige van alles was, de bekeerlingen kwamen schier uitsluitend uit die „buitenstaanders“ die de Kerk niet had kunnen bereiken, maar tot wie ons hart zich bijzonder aangetrokken gevoeld had. Van den dag van dien brand af werd de Fortstraat Kerk druk bezocht door die soort menschen, die wij tevoren maar niet onder onzen invloed konden krijgen. Het voor de vultweg prediken van het eenvoudige Evangelie gedurende zestien maanden op een plaats van vernak, bracht ons eenigermate tot deze verwarloosde massa's, en trok hen tot ons, en het gevolg is geweest de verandering van de verhouding der gemeente tot de maatschappij, en een krachtige vermeerdering van haar invloed ten goede.

Mede door deze voorvallen ontstond een band van hechte vriendschap tusschen den gebroeders George Müller en Dr. Pierson. Van wijdstrekkenden invloed werd Dr. Pierson vooral door drie reizen toespoken in Exeter Hall, over „Gods levende Woorden“, „de Bijbel en geestelijke kritiek“, en „De Bijbel en geestelijk leven“. Maar niet minder door herhaalde bezoeken aan centra van Christelijk gemeenschapsleven als Keswick Convention en Midway's Conferences.

Den twaalfden October van het voorgaande jaar ging Dr. Pierson,